
Chương 26

Hoa bỏ điện thoại cầm tay xuống, mặt tái mét. Nàng nói mãi mới ra thành lời:

- Anh Tài! Lệ vừa gọi. Tuyến bị bắn chết rồi. Nó vừa về đến nhà thấy Tuyến bị giết. Nó bảo bọn sát nhân chắc sắp đến đây. Mình phải đi ngay!

Tài run giọng:

- Lệ nói phải rời nhà ngay à!

Hoa nhắc ví đeo lên vai. Nàng cầm chùm chìa khóa xe dúi vào tay Tài:

- Đi ngay! Mau lên!

Hai người hối hả chạy vội xuống sau nhà. Tài bấm cửa mở garage. Chiếc cửa mở từ từ, Tài chửi thề. Sao cửa mở chậm quá vậy. Chàng rú máy xe, chiếc Mercedes vọt nhanh ra đường. Tài phóng xe gần lút ga. Đến đoạn đường quẹo chàng suýt đâm phải một chiếc SUV màu đen đang trở tới. Tài nhìn trong kính chiếu hậu. Linh tính báo cho chàng biết chiếc SUV này là của bọn sát nhân. Đúng như thế! Khúc quẹo của đường lớn vào nhà chàng chỉ có một quãng ngắn và Tài có thể thấy chiếc SUV thẳng gấp dừng ngay trước nhà chàng!

Tài nhấn thêm ga. Chiếc Mercedes chồm lên phóng nhanh hơn và chẳng mấy chốc Tài đã thấy xa lộ trước mặt. Chàng vào ngay và đi lẫn vào đoàn xe đang chạy. Lúc đó Tài mới thở phào. Chàng quay lại hỏi Hoa:

- Em thử gọi lại Lệ xem.

Hoa bấm điện thoại. Chỉ có tiếng máy trả lời. Chắc hẳn Lệ đã tắt điện thoại cầm tay và đã đi ẩn trốn ở đâu đó. Hoa hỏi Tài:

- Mình đi đâu bây giờ hả anh?

Tài không nói. Đầu óc chàng còn đang bấn loạn về tin cái chết của Tuyến. Và Quang nhiều phần chắc cũng đã bị giết. Chàng và Hoa may mắn được Lệ về đến nhà sớm và khám phá ra cái chết của Tuyến đã báo động cho chàng kịp thời! Chỉ chậm mấy phút nữa và chiếc SUV của bọn sát nhân ập tới, chàng và Hoa chạy đâu cho thoát!

Tài suy nghĩ một lúc. Chàng sẽ phải đối phó ra sao đây? Trước hết phải tìm một chỗ để bọn sát nhân

không tìm ra được. Rồi mọi sự hậu tính. Chàng và Hoa không thể đến nhà họ hàng hay người quen vì chàng tin chắc bọn sát nhân đã điều tra và biết hết những địa điểm này. Tốt hơn cả là Hoa và chàng kiếm những khách sạn nào ở xa, mọi sự trả bằng tiền mặt để không tung tích. Rồi tính kế sau!

Tài đổi xa lộ đi về hướng Riverside. Chàng sẽ vào một thành phố nhỏ nào đó để ngủ đêm nay. Lệ chắc cũng đã làm như chàng. Và ngày mai sẽ liên lạc lại để xem phải làm gì trước nguy cơ này.

Ba người ngồi nhìn nhau không nói. Phần ăn sáng trên bàn không ai đụng đến. Chỉ uống cà phê hết chén này đến chén khác. Hoa ái ngại nói với Lệ:

- Mà không ngủ được gì đêm qua à!

Lệ lắc đầu. Nàng cũng như Hoa và Tài, đã vào một khách sạn nhỏ để ngủ qua đêm. Trời tờ mờ sáng nàng ra ngay không muốn ở lại lâu. Và gọi cho Hoa. Hoa chỉ cho nàng đường đến khách sạn hai người đang ở và hẹn gặp ăn sáng để bàn tính.

Tài nhìn Lệ:

- Chắc chị giờ này biết mọi sự rồi. Bọn sát nhân này do Sở Tình Báo của Hà Nội ra lệnh để thanh toán chúng tôi. Chúng đã hạ thủ được Quang và Tuyến rồi. Bây giờ chỉ còn tôi. Tôi không nghĩ chúng định giết cả chị hay Hoa nhưng không biết được.

Lệ hỏi lại Tài:

- Bây giờ anh tính thế nào?

Tài lắc đầu:

- Tôi chưa biết! Nhưng mình không thể trốn chui trốn nhủi mãi được. Sẽ có lúc chúng tìm ra. Bọn này là bọn giết người chuyên nghiệp, chúng có đủ phương tiện để điều tra. Trừ khi mình hoàn toàn mai danh ẩn tích ở đâu đó, hay sang một xứ khác, không liên lạc với bất cứ ai!

Hoa trầm ngâm một lúc mới lên tiếng:

- Em nghĩ mình không thể sống như vậy được. Thà chết còn hơn! Chỉ có cách đánh nước bài liều. Là làm

náo loạn lên hết. Như em đã làm ở Las Vegas hồi trước với bọn Mafia!

Lệ và Tài đều biết chuyện của Hoa đã ra tố cáo với FBI về việc Mafia của sòng bài đòi giết nàng nếu không thanh toán món nợ. Và mọi sự đã êm thấm cả với nước bài liều của nàng! Là bọn Mafia phải ngậm đắng nuốt cay xóa nợ cho nàng và không dám đụng chạm gì đến Hoa. Chỉ cấm nàng không bao giờ được trở lại Las Vegas hay đến bất cứ sòng bài nào khác!

Lệ gật gù:

- Mà nói có lý! Không thể trốn mãi được! Phải làm sao để chúng không dám đụng đến mình nữa mới có thể yên được.

Tài không nói. Chàng thấy Hoa lạc quan quá! Không thể so sánh phương cách làm việc của Sở Tình Báo của Hà Nội với bọn Mafia ở Hoa Kỳ. Có gì bảo đảm là bọn sát nhân kia chịu nhường bước chỉ vì sợ tai tiếng hay vì sợ FBI? Nhưng Tài nghĩ lại. Tình báo cũng khác gì Mafia! Chúng cũng phải tính toán lợi hại chứ! Và lại chàng đã nghĩ nát óc đêm qua. Không còn cách nào khác là đánh nước bài liều như Hoa đề nghị.

Lệ hỏi lại:

- Anh Tài nghĩ sao? Hoa đưa giải pháp ra mặt làm công khai mọi chuyện và làm âm ỉ lên tôi thấy chỉ còn cách đó.

Tài gật đầu:

- Được rồi! Nhưng mình phải tính cách nào để có hiệu quả nhất.

Tài đưa ra một bản giấy khổ lớn và bắt đầu ghi từng phần của kế hoạch. Như Hoa đã định liệu đêm qua. Chàng thăm cảm ơn Thượng Đế đã an bài cho chàng có Hoa bên cạnh trong những giây phút nguy hiểm của đời sống. Vì những tính toán của Hoa quá thần diệu. Và nhiều phần sẽ đem lại thành công để giải quyết cho ba người khổ nạn kinh khủng này!